

A CSAPATGAZDÁLKODÁS ELMÉLETE, ELLÁTÁS, GAZDÁLKODÁS, KATONAI KÖZLEKEDÉS

A pénz-, pénzkeret-gazdálkodási rendszer és a számviteli információs rendszer kapcsolata

Kárpáti János főhadnagy

A Magyar Néphadsereg katonai szervezeteinek technikai eszközökkel, anyagokkal történő ellátása alapvetően kétféle gazdálkodási rendszerben – központi biztosítással és pénz-, pénzkeret-gazdálkodás révén – valósul meg. *E cikkben csak az utóbbi vizsgálatával foglalkozom.*

Pénzgazdálkodás körébe tartoznak mindazon termékek, amelyek beszerzése csapatszinten a gazdálkodó egység részére biztosított költségvetési pénzeszközökből teljes körű pénzforgalom mellett történik a termelő, illetve a forgalmazó vállalatoktól és a szakági ellátó tárintézetektől. Ezeket a termékeket a tárintézetek vagy forgóalap-gazdálkodás keretében (élelmezési raktárak), vagy központi költségvetésből forgalmazzák.

A pénzkeret-gazdálkodásba tartozó termékeket a gazdálkodó egységek az ellátó tárintézetektől névleges pénzértékben megszabott korlátokon belül térítés nélkül veszik át. Az ellátó tárintézet e termékeket a központi költségvetés terhére szerzi be. A pénzkeret-gazdálkodás a gazdálkodás időleges, átmeneti formája. A pénzgazdálkodás mellett a központi biztosítás elosztási folyamatában is alkalmazható.

A pénz- és pénzkeret-gazdálkodás célja az állandó harcckészültség időszakában folyó hadseregfejlesztés érdekében zajló gazdasági folyamatok ésszerűbbé, hatékonyabbá tétele, a gazdálkodás hatékonyságának növelésére, rendszerének korszerűsítésére megszabott fejlesztési, felkészítési feladatok teljesítése.

A pénz- és pénzkeret-gazdálkodás a békeidőszak jellegzetes rendszere. Háborúban jelenlegi formájában nem működtethető. Feladatkörét részben a központi biztosítás, részben a természetbeni ellátás más formája veszi át.

A pénz- és pénzkeret-gazdálkodás egy szakágazaton belül együttesen is előfordulhat. A pénz-, pénzkeret-gazdálkodás bevezetése, alkalmazása nem szubjektív tényezőktől, hanem a szakanyagok tulajdonságaitól, az ellátás objektív követelményeitől, a gazdasági környezet, a népgazdaság fejlettségi szintjétől, lehetőségeitől függ, illetve függött. A pénz pénzkeret-gazdálkodás rendszerének alapja az elmúlt egy-két évtized alatt jött létre. E téren határozott fejlődés a gazdaságirányítás reformja bevezetését követő években volt tapasztalható. Ekkorra ugyanis a reform hatása elérte a helyi, szűkebb gazdasági környezeteket és ezáltal a beszerzés a különböző anyagokból megbízhatóvá, egyenletessé vált és a gyártó, illetve a forgalmazó vállalatok, szervezetek nagyobb ön-

állósága közvetlen, rugalmas kapcsolatokat eredményezett. Ezek a tények teremtették meg annak a lehetőségét, hogy az MN egyes egységei is nagyobb önállóságot kapjanak a gazdálkodás meghatározott területein. Ez az önállóság a pénzgazdálkodás rendszerének csatornáin keresztül valósulhat meg.

A pénzgazdálkodást – a központi gazdálkodás jellegzetesen centralizált, azonos fejlettségi szintet feltételező és kialakító rendszerével szemben – a gazdálkodási hatáskörök decentralizációja jellemzi, amelynek eredményeként megnövekszik a parancsnokok gazdálkodási jogköre és felelőssége.

A döntési jogkörrel azonban csak akkor lehet felelősséggel élni, ha rendelkezésre állnak a pontos, megbízható, naprakész információk a gazdálkodás helyzetéről. Ezeknek az információknak jó részét a számviteli rendszernek kell szolgáltatni, mivel ez a rendszer az anyagi eszközökben, a rendelkezésre bocsátott költségvetési előirányzatokban, felszámított illetményekben bekövetkezett változások nyilvántartásával, az anyaggazdálkodás bizonylati rendjének betartásával, az anyagi eszközök leltározásával, értékelésével, a költségelszámolás biztosításával, statisztikai adatok szolgáltatásával, a gazdasági beszámolóok összeállításával kapcsolatos tevékenységek összességét foglalja magába.

Itt, ezen a ponton fonódik szinte elválaszthatatlanul össze a két rendszer. A pénzgazdálkodás folyamatai, eseményei újabb és újabb adatokat szolgáltatnak a számvitel felé, az feldolgozza, nyilvántartja azokat, és a gazdálkodás igényeinek, szükségleteinek megfelelően, a kellő időpontban információkat jelez vissza. Ebben a permanens folyamatban a gazdálkodás szükségletei a meghatározóak, de ugyanakkor bizonyos kölcsönhatás is vitathatatlan.

Vizsgáljuk meg az önálló gazdálkodás szintjén a pénzgazdálkodás folyamatait, részegységeit és egyértelműen ki fog derülni az, hogy milyen pontokon kapcsolódik a két rendszer egymáshoz. A kapcsolat felvázolásánál figyelembe vettem a fejlődés diktálta korszerű követelményeket, a modern, számítógépes feldolgozás lehetőségeit, az ATB pénz- és pénzkeret-gazdálkodás számítógépes típusrendszerének rendszerjavaslatát.

Azokon a területeken, ahol a pénzgazdálkodás meghatározó jellegű és kellően szervezett, a következő részfolyamatok különíthetők el:

- tervezés;
- rendelkezésre álló keretösszegek megállapítása;
- megrendelés, igénylés;
- elosztás, utalványozás;
- tételes anyagnyilvántartás;
- értékkönyvelés;
- leltározás;
- elemzés, a gazdálkodás hatékonyságának vizsgálata;
- beszámoló jelentés.

Ezek után tekintsük át részleteiben is az egyes részfolyamatok tartalmát, lényegét, különös tekintettel arra, hogy az adott terület milyen információ igény nyel lép fel a számviteli rendszerrel szemben.

Tervezés

Az éves (esetenként kétéves) költségvetési előirányzat tervezésénél a pénzgazdálkodás körébe tartozó eszköz- és anyagbeszerzések, továbbá szolgáltatások várható pénzügyi kiadásait kell az adott szakágazatnak összeállítani, amely az önálló gazdálkodást folytató katonai szervezet összesített éves költségvetési előirányzatának része.

A szakági költségvetési előirányzat tervezésének alapjai:

- az állománytáblában meghatározott létszám- és technikai eszköz adatok;
- az anyagmefelelősi rendelkezésben meghatározott pénznormák;
- a jóváhagyott kiképzési (feladat) tervek;
- a meghatározott felhasználási keretek;
- a pénzügyi szolgálat rovat- és tételrendje.

A kiselektronikus számítógéppel (KESZG), a számvitel által készíthető tervek egyrészt a pénzügyi rendszer tervezési tevékenységének egyik alapp bizonylata, másrészt a pénzgazdálkodási rendszer másik részfolyamatának, az elemzésnek az információforrása. A jóváhagyott költségvetési előirányzatokról, illetve azok felhasználásáról az értékkönyvelés nyújt információt. A két rendszer összefonódása világosan nyomon követhető.

Az ellátási tevékenység tervezése a szakági sajátosságok által meghatározott anyagkezelés és pénzügyek összességét jelentő gazdasági folyamat megtervezését foglalja magába egy adott időtartamra (egy hónap, negyedév stb.), vagy feladatra.

Amennyiben a szakágazati tevékenységek többségére technológiai normák, normatívák kidolgozottak, úgy azok törzsadatállományként kezelhetők. Ha a célkitűzések is egyértelműen meghatározottak, akkor a tervezés kiselektronikus számítógéppel elvégezhető.

A tevékenység eredménye az ellátás terve, amely a cél elérésnek várható költségkihatásainak meghatározásán (előkalkuláció) kívül a feladathoz szükséges, a pénzgazdálkodás keretében beszerzendő szakanyagok mennyiségét is rögzíti. Ezen túlmenően az elosztás, utalványozás alapja. Az ellátási folyamat végrehajtásának értékelése az elemzés, a gazdálkodás hatékonyságának vizsgálata részben történik a tételes anyagnyilvántartás mennyiségi, és az értékkönyvelés nyújtotta értékadatok alapján.

A központi beszerzésre kötelezett szakanyagok biztosításának tervezésekor kerülnek meghatározásra – szakági normák, fogyási statisztikák és készletadatok alapján – azok a szakanyagok, amelyek a pénz- és pénzkeret-gazdálkodás rendjében központi beszerzésre (tárintézetek útján) kötelezettek. A tevékenység eredménye a szakanyagbeszerzés terve, amely az igénylés alapja.

A rendelkezésre álló keretösszegek megállapítása

A szakági ellátásra ténylegesen felhasználható – időben és feladatonként differenciált – költségkeretek megállapítása a szakági pénznormák és az adott időszak mérőszámai (tényleges létszám, technikai eszköz, létesítmény adatok stb.) alapján történik.

A folyamat kiselektronikus számítógéppel kezelhető a törzsadatállományban levő szakági pénznormák és az adathordozón rögzített mérőszámok alapján.

A feldolgozás eredménye a ténylegesen felhasználható költségkeret, amely adathordozón vagy formalizált összesítő bizonylaton más folyamat részére átadható. Az értékadatok az értékkönyvelés, továbbá a gazdálkodás hatékonyságának vizsgálata részben, a mennyiségi és az értékadatok pedig a beszámoló jelentéshez szükségesek.

Ennek a folyamatnak az eredményes működése szabályozott költség-gazdálkodást és pénzértékben normalizált készletgazdálkodást feltételez. A gazdálkodás folyamán halmozható megtakarítások vagy túllépések keletkezhetnek.

A halmozott megtakarításokat korlátozni nem célszerű, mivel azok adott célra bármikor felhasználhatók és így hatékony eszköz lehet az előrelátó, tervszerű gazdálkodó kezében. A túllépések viszont csak átmeneti jellegűek és korlátozottak lehetnek, mivel felduzzadásuk a további gazdálkodást nehezítik, az ellátás színvonalát veszélyeztetik. A pénzgazdálkodás egyik kulcspontja ez a folyamat, eredményes működtetése, amihez a számvitel a pontos, naprakész információkkal lényegesen hozzájárulhat, jól szolgálja a takarékos és hatékony gazdálkodást.

Megrendelés, igénylés

A pénzgazdálkodás körébe tartozó szakanyagoknak a népgazdasági termelő, forgalmazó, szolgáltató vállalatoktól, szövetkezetektől – továbbiakban szállítóktól – történő megrendelése szállítási szerződéssel történik. A szállítási szerződésben a szállító kötelezettséget vállal a meghatározott anyagoknak, eszközöknek, szolgáltatásoknak a kikötött későbbi időpontban vagy időszakban a megrendelő katonai szervezetnek történő átadására, a megrendelő pedig kötelezi magát az anyagi eszközök átvételére és árának megfizetésére.

A tervezési folyamatban elkészült ellátási, szakanyagbeszerzési tervek alapján kell elkészíteni a megrendelést, a szállítási szerződést a szállító vállalatoknak. Ellátási, beszerzési tervek, szakanyag-, továbbá szállítói törzsadatállományok megléte esetén a folyamat kiselektronikus számítógéppel végezhető.

A megrendelési tevékenység mögött rejlik a gazdálkodás másik fontos kulcskérdése. A pénzgazdálkodás hatékonysága, eredményessége szempontjából nem mellékes, hogy hol, mikor és mennyiért szerzik be az adott termékeket. Tehát a piackutatás és az ártevékenység nélkül a pénzgazdálkodás félkarú óriás. A pénzgazdálkodás további korszerűsítése, hatékonyabbá tétele elképzelhetetlen e két tevékenység ésszerű végzése nélkül. Ebben nagy lehetőségek vannak az MN-ben is, hiszen a legtöbb helyen még el sem kezdődött a piac és az árak megfigyelése, pedig a saját hatáskörben beszerezhető, szabadáras termékek esetében jelentős pénzeszközök gazdálkodhatók így ki. Ezen a téren a tartalékok feltárása nagymértékben javíthatja az ellátás minőségét.

A katonai szervezetek egymás közötti megrendelése a kötelezettségvállalás nélküli igénylés. A központi beszerzésre kötelezett szakanyagok biztosítási terve, az „M” csere biztosítási terv, továbbá az ellátásra utaltak szükségletének figyelembevételével kell elkészíteni az igénylést, amit az adott ellátó tárintézethez kell eljuttatni. A hatékony gazdálkodás szempontjából a készletképzés optimális szintjének kialakítása hozhat jó eredményt.

Ez a folyamat is elkészíthető kiselektronikus számítógéppel a számvitel által.

Elosztás, utalványozás

A folyamat működése mennyiségben, pénzértékben meghatározott felhasználási, technológiai normákat, normatívákat feltételez. Ezek hiányában az elosztás, utalványozás alapja az igénylés.

A szakanyagkiadás utalványozása felhasználásra kiselektronikus számítógéppel készül az ellátás tervében foglaltak, a technológiai normák és a mérőszámok alapján a készletadatok figyelembevételével. Az anyagoknál csak mennyiségben, az eszközöknél mennyiségben és értékcsoport szerinti utalványozás történik. Az okmány elkészítésénél módot kell adni a kiutalt és a ténylegesen kiadott mennyiségi – szükség szerint a minőségi – eltérések egyértelmű rögzítésére.

Az önállóan gazdálkodó egységhez anyagellátásra utalt katonai szervezetek számára történő szakanyag értékesítés is kiselektronikus számítógéppel készül. A számlázás során alkalmazásra kerülő árformákra vonatkozóan az anyag-nemfelelősi szabályozás a mérvadó.

A katonai szervezetektől érkező szakanyagok bevételi okmánya az átadó által kiállított formalizált kiadási utalvány. A szállítóktól érkező szakanyagok bevételezése a mennyiségi és minőségi átvételt is tanúsító belső bizonylat egyidejű kiállításával történik. Ez az okmány a tételes anyagnyilvántartás adatelőkészítését is szolgálja.

Az ellátási folyamatban fel nem használt anyagok visszavételezése fontos gazdálkodási tényező, mivel a költségek csökkentését szolgálja, és ugyanakkor az újbóli nyilvántartásba vétel védi a társadalmi tulajdont. A visszavételezés okmányolására a bevételi utalvány felhasználható.

Az önálló gazdálkodást folytató katonai szervezet alegységei részére használatra kiadandó eszközök elosztása történhet normák, normatívák, ellátási terv, illetve egyedi igénylés alapján. Az elosztás utalványozása is számítógépre szervezhető.

Tételes anyagnyilvántartás

A folyamat működése biztosítja a pénzgazdálkodás körébe tartozó anyagok, eszközök szakágazatonként differenciált analitikus nyilvántartását. Az anyagok nyilvántartása mennyiségben, az eszközöké pedig mennyiségben és értékcsoport szerint történik oly módon, hogy mind az összkészlet értéke, mind az anyag- és eszközmozgások értéke a szakági anyagörzs adatállomány elszámolóaival számítógéppel számítható.

Az összkészlet értékének ismeretében lehetőség nyílik a pénzürtékben normatizált készletgazdálkodásra. A készletnövelő anyagmozgások értékének számítógéppel történő meghatározása módot ad az elszámolóár különbözet számítására. Az egyértelmű szakági készletcsökkentő mozgásnem kódok biztosítják az anyag- és eszközfelhasználás értékének elhatározását, és ez így a költségelszámolás alapját képezheti.

A kiselektronikus számítógéppel végzett tételes anyagnyilvántartás – a feldolgozás szakaszossága miatt – egyes, naponként folyamatosan változó anyagcsoportoknál nem biztosítja a készletadatokat naprakészességét. Ez a tény lényegesen nehezíti az előrelátó, hatékony készletgazdálkodást. Ebből eredően indokolttá válhat a nagy forgalmú szakanyagoknál manuális, csak a készletadatokra korlátozódó nyilvántartás.

A kiselektronikus számítógéppel végzett tételes anyagnyilvántartás a gazdálkodó katonai szervezet mozgásbizonylatainak feldolgozásával készletadatokat biztosít a szakszolgálat elemző, tervező tevékenységéhez, a leltárívek ki nyomtatásával pedig a leltárkészítést segíti. A halmozott anyagforgalmi adatokkal lehetővé teszi a fogyasztás elemzését, a beszámoló jelentések anyagforgalmi részének elkészítését. A mozgásnemenként halmozott anyagforgalom pedig az értékkönyvelés részére történő folyamatos feladásokat biztosítja.

Szükséges az ellenőrzési tevékenység a szállítóktól érkezett szakanyagok számláinak egyeztetése a tételes anyagnyilvántartással. A belső ellenőrzés eredményét záradék formájában rá kell vezetni a vállalati számlákra, amelyek a továbbiakban a pénzügyi szolgálat, illetve az értékkönyvelés bemenő bizonylatai.

Értékkönyvelés

Az állami pénzügyekről szóló törvény értelmében a gazdálkodó szervezetek, ezek között a költségvetési szervek is kötelesek a kezelésükben, illetve a tulajdonukban levő vagyonról és gazdasági műveleteikről olyan könyvviteli nyilvántartást vezetni, amely az eszközökben és forrásokban bekövetkezett változásokat a valóságnak megfelelően, folyamatosan, áttekinthetően, naprakészen mutatja. A beszámoló jelentésekhez, a pénzügyi információkhoz, továbbá az adatszolgáltatásokhoz szükséges értékadatoknak e könyvelésből kell rendelkezésre állni.

A számítógéppel végzett értékkönyvelés a tételes anyagnyilvántartásban mozgásmódkódok szerint gyűjtött szakanyagmozgásadatok értékbeni meghatározását, az értékadatoknak az automatikusan kijelölt főkönyvi számlákon történő rögzítését biztosítja. Természetesen lehetőség van a szakanyagmozgásoktól független értékkönyvelésre is.

Ez a rendszer képes az értékadatokról kivonat elkészítésére halmozottan és időszakos elhatárolással. Az előbbi a szakmai vezetés informálását, az utóbbi a pénzügyi rendszer tevékenységét segíti.

Az értékkönyvelésnél és a tételes anyagnyilvántartásnál fonódik össze leginkább a pénzgazdálkodási és a számviteli információs rendszer. Ez lényegében annak köszönhető, hogy mind a két folyamat része mind a két rendszernek. A számviteli könyvelés és anyagnyilvántartás szélesebb körű, a pénzgazdálkodás folyamatain kívül egyéb területeket is magába foglal.

Leltárkészítés

A leltározás az önálló gazdálkodást folytató katonai szervezet kezelésében, használatában, illetve tulajdonában levő álló- és forgóeszközök, valamint azok forrásai valóságban meglévő állománynak, mennyiségének megállapítása. Leltárkészítéshez tartozik a hiányok, többletek megállapítása és azok elszámolása, rendezése.

A Magyar Néphadsereg anyagai, eszközei leltározását mennyiségi felvétellel, megszámlálással vagy méréssel kell végrehajtani a tételes anyagnyilvántartástól függetlenül, a nyilvántartásal történő utólagos összehasonlítással.

Leltárnak tekinthető a szabályszerűen végrehajtott leltározás alapján helyesbített és ellenőrzött, az értékkönyveléssel egyező tételes anyagnyilvántartás is.

A tételes anyagnyilvántartás során készülnek el a leltárívek kiselekttronikus számítógéppel. Ezeken kell rögzíteni a mennyiségi leltárfelvételt. A tételes anyagnyilvántartás adataival számítógéppel végzett összehasonlítás eredményeként kapott leltárkülönbözetnél az engedélyezett kompenzálást végre kell hajtani.

A kompenzálás után fennmaradó leltárkülönbözetek értékének megállapítását követően meg kell határozni a normalizált hiány és a leltárhiány értékét, majd azokat a hatályos rendelkezések szerint el kell számolni, rendezni. Az értékadatok az értékkönyvelésnek meg kell adni.

Elemzés, a gazdálkodás hatékonyságának vizsgálata

A gazdálkodás hatékonysága az elért eredmények és az elérésükhöz felhasznált ráfordítások összehasonlításával mutatható ki. A gazdasági tevékenységnek akkor nagyobb a gazdasági hatékonysága, ha az adott ráfordítások mellett a nagyobb eredmény elérését teszi lehetővé, vagy egy adott eredményt kisebb ráfordítással ér el. Az MN-ben elsősorban az előbbi vehető figyelembe,

mivel a legtöbb területen a normák és a normatívák eleve meghatározzák a maximálisan felhasználható költségeket. Tehát így az adott keretek lehető legjobb kihasználásával kell növelni a hatékonyságot.

A gazdálkodás hatékonysága mérésének rendjét, az alkalmazott mutatószámok értelmezését az anyagmefelelősi szint határozza meg. Ennek során biztosítani kell, hogy a gazdálkodás részterületeinek optimuma közelítse a szakágazat működése egészének optimumát.

A gazdálkodás vizsgálatánál az alábbi területeket kell elemezni

A szakági költségvetés rovat- és tételrend szerinti teljesítéséről a pénzügyi információs rendszer ad tájékoztatást. A végrehajtás szakági elemzése viszont e folyamat során történik meg, amely a pénzügyi beszámoló jelentésben és a tervezésben használható.

A szakágazati költséggazdálkodás elemzését a rendelkezésre álló költségkeretek és a szakágazat működésekor ténylegesen felmerült költségek összehasonlításával, a megtakarítások, többletfelhasználások okainak feltárásával, a következtetések megállapításával kell végrehajtani. A tapasztalatokat leginkább a jövő évi tervezéskor lehet érvényre juttatni.

A szakági ellátottság elemzése az ellátási tervben szereplő feladatok végrehajtásának, a szakági ellátás szabályozott jellemzői alakulásának vizsgálatát jelenti. A szakági szabályzatban meghatározott mutatószámok vagy a személyi állomány szolgálati és életkörülményeinek színvonaláról, vagy pedig a működés, fenntartás fontos területeiről nyújtanak hasznos, mással nem pótolható információkat az egység katonai és szakági vezetése, illetve a beszámoló jelentések útján a felsőbb katonai vezetés számára.

A szakanyagforgalom és készletgazdálkodás elemzését a központi beszerzésű anyagok forgalmának, készletének időszakos felmérése, a szakanyagkészlet értékszintjének és értékönnyvelésből származó adatok alapján történő értékelése képezi. A következtetéseket legjobban a tervezési folyamatban kell hasznosítani.

A szakanyagellátást, gazdálkodást, a személyi állomány szolgálati és életkörülményeit érintő költségvetésen kívüli teljesítmények elemzése is szükséges tevékenység a folyamat teljesítéséhez.

Beszámoló jelentés

A beszámoló jelentések központi előírás (HJT) alapján megszabott időközben, formában és tartalommal készített, értékkadatokban és naturális mutatókban kifejezett gazdasági adatszolgáltatás biztosítására szolgálnak. Az évközi beszámolók általában rövidebb (negyedév, félév) időszakot fognak át. Az év végi beszámolók egy tervidőszak lezárásakor készülnek.

Az önálló gazdálkodás szintjén készített beszámoló jelentés értékkadatai az értékönnyvelésből, a mennyiségi adatok a tételes anyagnyilvántartásból, a gazdálkodás mérő- és mutatószámai pedig az elemzésből származnak. Az előző három folyamatból kapott információk alapján feldolgozott adatokat szolgáltat a költség- és készletgazdálkodásról, a pénzgazdálkodás fontosabb naturális mutatóiról, az átalakulásról és a költségvetésen kívüli teljesítmények a pénzgazdálkodásra gyakorolt hatásáról.

Amennyiben a beszámoló jelentéshez az előzőekben leírt folyamat számítógépes kapcsolása megoldott, úgy lehetővé válik a pénzgazdálkodási rendszer-nél a manuális HJT kötelezettség teljes kiiktatása.

A pénz- és pénzkeret-gazdálkodási rendszernek a fentiekben – a teljességre való törekvés nélkül – vázolt folyamatai közül az értékkönyvelés, a tételes anyagnyilvántartás és a leltározás a Számviteli Részlegek szervezetében folyik a PC-4000, az elkövetkező időszakban a korszerűbb VT-20 kisszámítógépekre alapozva. A rendszerépítés folyamán a jövőben kidolgozásra kerül a tervezés, a rendelkezésre álló keretösszegek megállapítása, a megrendelések, igénylések összeállítása, az elosztási, utalványozási tevékenységek számítógéppel támogatott rendszere. Ebben a számítástechnikai rendszerben a funkcionális folyamatok kiszolgálása során automatikusan levételre kerülnének a csapatgazdálkodásra vonatkozó anyagmozgásadatok, időszakos főkönyvi és költségvetési információk adathordozón az adott, illetve a felsőbb vezetési szinteken bonyolódó funkcionális részfolyamatok számára. A rendszer működése érdekében a már kidolgozott és telepítés alatt álló csapatszintű programokba be kell építeni az automatikus adatgyűjtési pont szükségletét kielégítő feladatokat. Ennek realizálása érdekében meg kell teremteni a középírányító szintnek szükséges adatok manuális közbeavatkozás nélküli, technikai adathordozón történő továbbítását.

A fejlesztési feladatok elvégzése, az ATB pénz- pénzkeret-gazdálkodás számítógépes típusrendszerének megvalósítása várhatóan a pénzgazdálkodás és a számvitel minőségileg magasabb szintű és korszerűbb kapcsolatát fogja eredményezni, ami végső fokon jobban szolgálja a lényegét, az MN szükségleteinek hatékony kielégítését.